NÆNIA

IN MORTEM CLARISSIMI ET DOCTISS: VIRI, D. STANISLAI IACOBEII CVRZELOVIENSIS, MEDICI ET MATHEMATICI CELEBERRIMÆ Academiæ Cracouienſis Collegæ Maioris, & Profeſſoris publici.

GASPARIS SOLCII.

CRACOVIÆ.
In Officina Andreæ Petricouij, Anno Domini,
1612.

NÆNIA.

Strophe I.

PRofundi ad sinum maris,
Tempestatumq́; gementibus vndis,
Elisas nubes,
Et noctis ad ferreæ thalamos,
Ferratiq́; somni ianuas,
O Musa, apelles nauim
Nostram, aptatam rudentibus
Dolorum, velisq; expansam
Truces per vortices
Aestuantis pectoris
Fletu; findes carina
Aquora, quá imus se
Tollet gurges

Antist: I.

Madentis genæ impetu.
Virtutis fulget honos, licèt ille
Nutu labenti
Sæclis minari occipit, radios
Occasu in suo spargens quoque:
Ilex vt duris olim
Postquam detonsa est bipennibus,
Ab ipso ferro damnisq;
Opes duxit, dedit-

q; arduam cælo orbitam:
Non mortis dextra ahena,
Non liquidi plumbi,
Vncusq; eius

Epo: I.

Dignam columnam viuere perpetim
Proruat; turpi neque nocte virtus
Oppressa, regnis
Exulet suis.
Incassum & quidem niteat
Candentis auri lamina,
Solers ni manus artificis
Illam vindicet atris
Caliginum probris,
Et superûm mensis, splendore coruscam
Apponat, iniurioso
Non fas & pede
Celatam virtutem
Perire, vate carentem suo.

Stro: II.

Tuam quæ mage & chelym
Virtus, ò Musa gementibus orsis
Implere assurget,
Quæ lecta robora, culminibus
Virtutum, tenacis tramitis,

Euecta ad ſedes cœli,
Mœroris ſat pertinax, gemis.
Cicatrix vna ingrata olim
Mali ſic extitit;
Vnde rurſus pullulet
Trux ſors, leges trabales
Quærere non ceſſant,
Fati immitis.

Antiſt: II.

Obortis ſinum tuum
Impleſti fontibus, ô domus alma
Muſarum Craci,
Gemmis tuis aureis vidua-
ta haud pridem tot; en rurſus furit
Nimbus, non vt genas tuas
Dolore abſtergas, ſed tanto
Magis ſulces vada,
Triſtis heu ſat nauitæ.
Queîs queîs, heu nunc modis te,
O pie deflebo
CVRZELOVI,

Epodos II.

Promptus tuos an quin potius feram,
Aureo plectro reſonare dignos,
Laudum maniplos:

 Qui

Qui laboribus
Quascunque arduis cumulas,
Et peruicaci congeris
Sudore, ac vigili studio
Per granaria gazas,
Audes piæ ô mentis
Stella micans, hæc diuûm fundere ad aras.
Ne rixa serui Dei, olim
Duræ conscia
Erraret combusta
Famis, latrantia per viscera.

Stro: III.

Iubar vitreum poli,
Fulgentis machinaq; ignea cœli,
Stellarum ac tota
Imperuiis regna mœnibus, ad
Leges corrotant haud torpidas,
Veloces alas, gnauas-
q; illas rerum rite, postmodum
Futuræ sortis; quæ oracla
Procellas turbidæ
Mentis, olim promptius
Aura veraci amouê-
re, atria præ huius, quóad
Hîc nobis, hoc

Antist: III.

Decus mentis arserat.
Immanis iamq; Acherontis auari
Carcer, squalloris
Tetri lues dira, prætumida
Afflabat necis conamina
Autumni vt primis quondam
Flabris funduntur virentia
Sata; hic mî frendentis mortis
Hiatus, viuido
Mox duello frangere,
Hic dulcis spem salutis
Omine non vano
Instillare.

Epo: III.

Cerno breui mox, te alite prospero,
Ad Iouis lætis solium quadrigis,
Curru micanti,
Iam rapi auream:
Cerno rite temporibus
Nexos tuis, nimbos virûm,
Queîs arcana poli resera-
re, & fati excubiasq;,
Mentis sagaci ausu
Prendere, concessum lege est meliori.

Surgas

NAENIA

Surgas tuis mî corymbis,
O urbs K V R Z E L O W.
Lectum & florem semper,
Virûm ferax cumulis suffice.

εἰς αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ

Τί ποτε οὐρανίαν κάλλιστα τὰ σήματα σπείρειν.
Τόντε πόλον τ' αἴθειν λαμπροτέρῳ τε φανῷ;
Τί χθονὰ τὴν τε σκοτεῖν μεγάλως, φαέος τε μερίδας
Δοῦναι ἄγαν μικρὰς, κἄλγεα πολλὰ φέρειν;
Ἀίνυατ' οὐρανίαν ψυχὴν λαμπρὰν Ιακοβέου,
Τὴν χθονὰ τῇ δ' αὐτῆς λαμπάδα πολλὰ ποθεῖν.

Idem Latinè.

Quid Vrania pulcherrimis fulguribus renidet,
Polusque ardet candenti magis lucerna?
Quid terra admodũ obtenebrata, lucisq; partic
Exiguas spargit, & multos fert dolores? (l
Abstulit Vrania animam lucentem Iacobei,
Terra autem huius multùm lucem desidera

Idem carmine.

Quid manet; Vrania ut tanto diademate surgat,
Atque polus tantis ignibus irradiet?
Quid terra ipsa furit tanta caligine noctis,
Indiga luce cluens, indiga non gemitus?
Hinc gemitus, nam terra minor splendore coruscat,
Postquam Iacobeum sustulit Vrania.

DIALOGVS
In obitum incomparabilis & integerrimi ſenis, VALENTINI FONTANI Medici & Mathematici præſtantiſſimi.

Florianus Fontanus filius.

QVò tendis ô pater ? mane
Parumper: ecce lucidus
Iter annuum Sol terminat,
Amœnitatem temporum
Mox inchoaturus, premet
Dum terga Phrixei velleris.
Salubre ver firmabit hoc
Corpuſculum laboribus
Academiæ fractum bonis.

V. Fonta-

V. Fontanus Pater.

Vixi ſat: Annorum ſatur
Ad aſtra tendo. Academiæ
Bene ſit, meo quod optima in-
ſtillauit animo dogmata.
Iam nunc & æquinoctij
Videbo puncta certiùs,
Et Solis obliquas vias.
Te Floriane Academiæ
Commendo, fouit illa me,
Fouebit & te, ſis modo
Cultor Camœnarum vigil.
Sola tibi placeat veritas.
Sequere optimos ſapientiæ
Veræ magiſtros. Vtile
Putes quod honeſtum eſt. Bonus
Et doctus vt ſis inſimul
Enitere: ac haud immemor
Viuas eorum quæ tibi

Dixit

Dixit paternus amor. Ego
Senex peregi limitem
Fato datum. Nunc me iubet
Præire non perire lex
Mortalitatis. Obſequi
Deo decet. Academia
Mater vale, te proſperet
Maximus & optimus Deus.

Natus Cyclo Solis 14. Lunæ 7. Indictione 3. Phamenot 25. Obijt anno periodi Iulianæ 6331. Pharmuti 25.

SEN-

SENTENTIÆ QVAS INTEGERRIMVS SENEX *VALENTINVS FONTANVS* frequenter in ore habuit:

JVLII CÆSARIS SCALIGERI Exercitatione ad Cardanum CLX. 3.

STudio atq; magnanimitate parandum seruandumq; est regnum literarum, cuius anima VIRTVS & VERITAS est: non ambitionibus atq; factionibus exercendæ coniurationes: quibus aliorsum aliis distrahentibus SAPIENTIA ipsa, quæ in medio erat, lacerata est.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλ. β.

οὐ μὰ Δία φιληδόνων ἀνθρώπων ἐστὶν ἀνευρεῖν τὴν ἐν τοῖς οὖσιν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἀνδρῶν πρὸς ἀρετὴν πεφυκότων, καὶ μηδὲν ταύτης ἐπίπροσθεν ποιουμένων, ἀλλ' οὐχὶ σαρκὸς εὐσταθὲς κατάστημα ἀγαπώντων, καὶ τὸ περὶ ταύτην πιστὸν ἔλπισμα.